

Tony al quadrat

El mític Tony Hadley, veu i ànima de la banda britànica Spandau Ballet els anys vuitanta, va saldar dijous el deute musical amb el festival de la Porta Ferrada, arran de la cancel·lació del concert que el grup –en el darrer retrobament abans de la dissolució definitiva– hi havia d'oferir el 2015. Enguany, en la 60a edició, hi va tornar per presentar-hi alguns dels temes que ha compost en els darrers anys, com ara la balada Tonight belongs to us, Obvious, Because of you i Mad about you, molt ben acollides pels seus incondicionals, però conscient que l'herència dels Spandau Ballet és una part essencial de la seva carrera.

I, aquí, l'artista no va decebre ningú, des del primer moment, amb alguns clàssics, com ara Instiction, per obrir el recital, i també Highly strung i To cut a long story short, amb una sonoritat posada al dia. La percussionista britànica Lily González, comandant els bongos, va fer tant de traductora improvisada com de corista autoritzada per al moment culminant de Through the barricades, a mitja actuació i amb un fan demanant-li que li signés el vinil del 1986.

En la recta final, l'atmosfera va anar pujant de temperatura, però Hadley, amb la seva elegància característica, va resistir amb l'americana i un bourbon rehidratant fins a l'acabament.

Com li agrada fer en els concerts en solitari, va incloure-hi una versió d'alguns dels seus referents, aquest cop Radio Ga Ga, de Queen. I per tancar l'actuació, els dos temes que tothom esperava des que es va anunciar el seu concert, la sensual True, corejada pel públic en comunió total, i l'apoteosi final amb Gold, amb la picada d'ullet del riff del tema de James Bond com a recordatori que els productors de la saga cinematogràfica no van oferir als Spandau el reconeixement de ser banda Bond.

En la vetllada, d'homenatge a la sonoritat dels vuitanta, Hadley va tenir uns teloners de luxe, la barcelonina Fundació Tony Manero, que s'acomiadava de l'escenari guixolenc en la seva gira de retirada, i amb diversos dels seus èxits, com ara Novody loves me like you do, Looking for la fiesta i Supersexygirl, però que van topar amb un aforament que tot just cercava acomodar-se, massa llum natural i una platea encadirada que van comparar, sorneguerament i per la fredor, amb la del Liceu.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 13-08-2022, Pàgina 32

-El Punt Avui. Nacional 13-08-2022, Pàgina 24

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2179603-tony-al-quadrat.html>